

OBSAH

Zprávy z kurie	1
Zprávy z provincie	2
Prosby o modlitby	5
Laická sdružení sv. Dominika	6
Nové knihy	8
Nekrologium	9
Ze světa	10
Poselství papeže k postní době	13
P. Abbrescia OP: Dominikánští laici	16
Pašije z jiné strany	20

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 3. 2004

ZPRÁVY Z KURIE

Generální kapitula definatorů

15. listopadu 2003 svolal bratr Carlos A. Azpiroz Costa OP, magistr Řádu, další **Generální kapitulu definatorů**. Ta bude zahájena **28. července 2004 v krakovském konventu v Polsku**. Generálním sekretářem kapituly byl jmenován bratr Grzegorz Chrzanowski z Polské provincie. Jeho asistenty budou bratr Miroslaw Ostrowski a bratr Pawel Trzopek z téže provincie.

Magistr Řádu prosí všechny bratry, mnišky, sestry a dominikánské laiky, aby se za úspěch Generální kapituly modlili.

Bratr Carlos A. Azpiroz Costa OP, magistr Řádu, by rád upřímně poděkoval všem bratrům a sestrám, členům dominikánské rodiny, kteří mu poslali vánoční a novoroční pozdravy. Je mu moc líto, že není v jeho silách na všechna doručená přání odpovědět, a prosí každého laika, sestru, mnišku a bratra, aby na něj pamatovali ve svých modlitbách. Jim všem – a každému z bratří a sester, živoucím nositelům ideálů a skutků sv. Dominika, zvláště – vyprošuje Boží požehnání, aby byli pro každého, kdo putuje po této zemi, znamením Boží lásky.

Z DIÁŘE MAGISTRA ŘÁDU:

● Kanonická vizitace Peru

Ve dnech 3. – 30. prosince navštívil Otec magistr spolu s bratrem Joao Xerrim (asistentem pro Latinskou Ameriku a Karibik) a bratrem Quiricem Pedregosou (asistentem pro Asii a Oceánii) Peru. V rámci této kanonické vizitace navštívil Provincii sv. Jana Křtitele, Oblastní vikariát sv. Růženy (který patří ke Španělské provincii) a komunitu v Cusco, jež náleží do Provincie Toulouské.

● 1. – 7. února se O. magistr zúčastnil setkání CICAL v Chile a 23. – 28. 2. plenárního zasedání v Římě

● 1. – 29. března čeká O. magistra kanonická vizitace Španělska

IDI I/2004, přeložila Dita Zdislava Haráková

KALENDÁŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

29. 5. 2004	pout' do Jablonného v Podještědí
17. 4. 2004	setkání formátorů LSSD v Praze
15. 5. 2004	zasedání provinční rady LSSD v Olomouci
28. 10. 2004	zasedání Rady vyšších představených OP v Praze
27. 11. 2004	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové
28. 5. 2005	pout' do Jablonného v Podještědí
5. 11. 2005	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 15. 3. 2004 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

PRAŽSKÝ KONVENT

Pravidelné týdenní akce

● úterý

17:00-17:50 adorace v kapli sv. Zdislavy
19:15 příprava dospělých na křest (fr. Jordán)

● středa

19:30 společenství modlitby – sakristie
20:00 příprava katechumenů (fr. Jan)

● čtvrtek

19:15 Schola Dominicana – zkušebna
nová příprava katechumenů v 19:30 po nešporách (malá hovorna)

● neděle

16:00 Presidium Mariiny Legie (v. hovorna)

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

3. pražské – 25. 3. v 18:30 v kostele sv. Jiljí
časné sliby dvou bratří

4. pražské – 6. 3. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy

5. pražské – 11. 3.; 25. 3. volby. Setkání začínají modlitbou růžence v 18:00 v kostele.

Slavnostní liturgie

19. 3. v 18:30 – Slavnost sv. Josefa – Petr Chaloupský: Ordinarium a Moteta ke slavnosti sv. Josefa. Zpívá: *Schola Dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský

25. 3. v 18:30 – Slavnost Zvěstování Páně – Adam Michna z Otradovic: Moteta ke slavnosti Zvěstování Páně. Zpívá: *Schola dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský

Mariánská pobožnost

3. 3. 17:00 růžence u nové sochy Panny Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem Panny Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení Panně Marii, růžence, 18:30 mše sv.

Slavnost Mariiny legie Acies

se bude konat 28. 3. v 9:30. Je to slavnostní mše svatá s obnovením zasvěcení Panně Marii. Celebrovat bude otec biskup Mons. J. Škarvada. Zváni jsou všichni přátelé Mariiny legie i všichni mariánští ctitelé.

Hnutí Světlo - život (oázy)

Oáza modlitby bude od 12. 3. večer do 14. 3. po obědě na Hosině u Hluboké nad Vltavou.

cyklus přednášek
SV. TOMÁŠ – TEOLOG VE SVÉ DOBĚ A PRO KAŽDOU DOBU
přednáší P. Tomáš Pospíšil OP
30. 3. 2004 v 19:45 v čítárně kláštera
Podruhé magistrem v Paříži

Misijní aktivity

Večerní evangelizační škola („VES“) – kurs přípravy laiků pro svědectví slovem neboli škola evangelizace. Setkání jsou každé úterý v 18:00; přihlášky a informace: jan@op.cz.

PLZEŇSKÝ KONVENT**Přednášky**

- **Filosofie** – téma *Podstatné problémy filozofie* přednáší každou 3. středu v měsíci od 19:15 do 20:30 Jiří Fuchs.
- **Katechismus**. Přednáší fr. Cyprián každé 1. a 2. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00.
- **Dogmatika**. Přednáší fr. Cyprián každé 3. a 4. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00. Přednášky se konají ve spol. sále kláštera.

OLOMOUCKÝ KONVENT**Přednášky**

I. Úvod do studia sv. Tomáše Akvinského přednáší P. Štěpán M. Filip OP 4. 3., 1. 4., 6. 5. a 3. 6.

II. Církev a stát

přednáší P. Damián Němec OP 11. 3., 15. 4. a 13. 5.

III. Katecheze o modlitbě a svátostech

přednáší P. Antonín Krasucký OP 18. 3., 22. 4. a 17. 6.

IV. Úvod do Písma svatého

přednáší P. Pavel M. Mayer OP 25. 3., 29. 4., 27. 5. a 24. 6.

V. Podstatné problémy filozofie

přednáší Jiří Albert Fuchs, terciář OP 10. 3., 14. 4., 12. 5. a 9. 6.

Přednášky se konají v přednáškovém sále kláštera (Slovenská 14) vždy od 19:30 hod.

každé třetí pondělí:

19:30 - 20:30 formační katecheze pro skauty (ky) a rovery (ky) ve skautské kapli sv. Rafaela na Polívkově ul. – vede fr. Romuald

každé úterý:

16:30 Legio Mariae (past. místnost 1) – růženec, četba 8. kap. Lumen gentium o P. Marii

pod vedením fr. Romualda

19:30 příprava na svátosti (sál kláštera) – vede fr. Romuald

každé třetí úterý:

16:16 skautská mše sv. v našem klášterním kostele – nejbližší bude 16. března

každou středu:

studentská snídaně: (6:00 mše sv. + spol. modlitba na vrátnici kláštera + snídaně v re-fektáři kláštera)

20:15 Společné čtení Summy theologiae Sv. Tomáše Akvinského (past. místnost 1) – vede fr. Romuald

Každý poslední čtvrtek v měsíci v 16:00 před olomouckou porodnicí se koná modlitba růžence za nenarozené děti a jejich rodiče, v 18:00 následuje v klášterním kostele mše sv. za zastavení zla potratů – vede pí M. Tomečková – doprovázejí fr. Pavel a Romuald

každou neděli:

po konventní mši sv. v 9:30 možnost rozhovorů u kávy a čaje v křížové chodbě kláštera

19:00 Společenství mládeže a starších roverů a roverek – vede fr. Antonín

19:00 Společenství mediků (jednou za dva týdny) – vede fr. Pavel

Probíhají **katecheze Neokatechumenátu**. Sraz zájemců je vždy v pondělí a ve středu v kostele v 19:15 – pokračování bude v sále. Všichni zájemci jsou srdečně vítáni. Péči přislíbili fr. Antonín a Štěpán.

8. března proběhne další setkání Junior Klubu KDU-ČSL, jehož formaci se věnuje fr. Romuald

14. března proběhne další setkání terciářů Trávník v Kroměříži.

19. - 21. března proběhnou olomoucké děkanátní rekolekce pro mládež ve Vysokých Žibřidovicích. Vedou Jirka, trvalý jáhen a kaplan pro mládež, sestra Alžběta a fr. Romuald

27. března se uskuteční Pochod pro Život v Praze, kterého se chceme houfně účastnit.

LETNÍ MISIE

Kazatelské středisko organizuje na léto 2004 dvoje misie:

23. 7. - 1. 8. ve Stodě u Plzně

20. 8. - 29. 8. v Úboči a Kolovči u Domažlic

V obou případech se na přání otce biskupa Františka Radkovského vracíme na místa, kde jsme již jednou byli, abychom navázali na misií předchozí. Hlavním zázámím pro misijní tým bude na obou místech fara, v Kolovči by navíc část misionářů mohla bydlet ve věřících rodinách jako posledně. Misie by měly mít podobný osvědčený průběh jako loni v Toužimi (krátká rekolekce a snaha různým způsobem učinit krok k místním obyvatelům a nabídnout jim zprostředkování pravé víry). K našim misiím patří též předchozí informační příprava v místech konání a spolupráce s místními faráři a věřícími. Další podrobnosti včas sdělíme.

Vítáme jakýkoliv druh účasti na misiích a všechny moc prosíme o modlitby.

Přihlášky: fr. Pavel Mayer OP, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, tel. 585 230 764, mobil: 602 858 800, e-mail: pavel@op.cz

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz

fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

POCHOD PRO ŽIVOT

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR. Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231

e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Hnutí Pro život ČR srdečně zve na již tradiční Pochod pro život, který se letos uskuteční v sobotu 27. března 2004 v Praze.

Pochod pro život je jednou z příležitostí, jak dát současné společnosti najevo, že kultura života je jedinou možnou budoucností pro naši civilizaci.

Program bude obdobný jako v minulých letech: ve 13 hodin bude slavena Mše svatá

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Těšíme se na Vaše ohlasy a nové informace k zveřejnění. Sháníme „krajské dopisovatele“ za jednotlivé komunity, skupiny apod., kteří se budou starat o aktualizaci údajů (např. o bohoslužbách, kontaktech, pravidelných akcích) a budou nás informovat o životě a dění v daném místě.

Jáchym, jachym@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231

e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno a každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci od čtyř hodin odpoledne před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2; každou druhou středu v měsíci v 18 hodin a každou 4. středu v měsíci v 7 hodin v Brně, park před porodnicí, Obilní trh; každou 2. sobotu v měsíci v 16 hodin v Kladně v posluchárně nemocnice. Pán Bůh zaplat' všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

v Chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí a po jejím závěru vyjdou účastníci po pěší zóně směrem k soše sv. Václava na Václavském náměstí, kde bude krátký program. Plánovaný konec cca v 16 hodin.

Pro zájemce z řad účastníků Pochodu pro život je v dopoledních hodinách umožněna prohlídka Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Na prohlídku je však nutné se vzhledem k bezpečnostním podmínkám předem ohlásit na výše uvedené adrese nejpozději do 19. března 2004.

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 3.	Fr. Cyprián Suchánek	30. narozeniny
6. 3.	Fr. Bartoloměj Kulhavý	83. narozeniny
6. 3.	S. M. Diana Kopřivová	35. narozeniny
15. 3.	S. M. Česlava Talafantová	62. narozeniny
15. 3.	S. M. Edita Mendelová	39. narozeniny
23. 3.	Fr. Bernard Špaček	50. narozeniny
25. 3.	S. M. Libuše Šedivá	92. narozeniny
29. 3.	Fr. Mikuláš Buzický	42. narozeniny
30. 3.	Fr. Tomáš Zeman	25. výročí slavných slibů

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za úspěch generální kapituly definitorů, která se bude konat v červenci 2004
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za P. Václava Bernarda Zemance z Jilemnice
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSsD
- ❖ za syna Jaroslava
- ❖ za těžce nemocného bratra Bohuslava
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za Boží pomoc při hledání vhodného zaměstnání pro fr. Lorenza z MS Trávník
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

se bude konat v sobotu 17. dubna 2004 v Praze. Program bude zahájen v 9:00 mší svatou v kapli sv. Zdislavy. Téma setkání: „Milost slova“. Přednášející: Tomáš Jan Machula, Eva Imelda Fuchsová a další. Podrobnější informace o programu najdete v dubnovém čísle OPuscula. Setkání je určeno především pro novicmistry sdružení a pro ty, kteří se podílejí na formaci. Zváni jsou ale i všichni ostatní členové i nečlenové, kteří mají zájem vyslechnout přednášky na témata z našeho formačního programu.

Přihlášky na toto setkání zašlete do 1. 4. 2004 provinční moderátorce.

ZASEDÁNÍ PROVINČNÍ RADY LSSD

se bude konat v sobotu 15. května 2004 v dominikánském klášteře v Olomouci (Slovenská 14). Podrobnosti v dalším čísle OPuscula.

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS BRNO (představený Ladislav Tarsicius Malinka)

Na svátek sv. Tomáše Akvinského dne 28. 1. 2004 při slavné bohoslužbě složili slib na tři roky sestra Alžběta Michaela Halbrštátová, bratr František Patrik Ujčík a bratr Robert Benno Aimo Štěpánek. Slavné sliby složila sestra Stanislava Heřmana Kudláčková. V průběhu měsíce ledna 2004 byly přijaty do postulátu sestry Eva Lopourová, Marie Pospíšilová, Anna Soudková a Marie Znojilová.

MS JILEMNICE (představený Bedřich Petr Jiří Šimůnek)

Když jsme při svém prvním letošním setkání 24. ledna přemýšleli o trpělivé odhodlanosti Jiřího Petra Frassatiho přijmout v rozpuku mládí místo zářivé pozemské budoucnosti nemoc a smrt, uvědomili jsme si, s jakou trpělivostí se náš asistent bratr Dr. P. Václav Bernard Zemanec věnuje nám i svěceným farnostem přes své stáří a všechny neduhy, jimiž je stížen. Prosíme proto všechny laické bratry a sestry o modlitbu, aby mu Pán ulehčil v jeho těžkostech a dopřál mu dle své Prozřetelnosti dostatek zdraví a sil, aby zůstal ještě zachován všem, kterým s láskou slouží.

V Kristu a Marii fr. Petr Jiří

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

Termíny setkání pro rok 2004: 13. 3.; 22.-25. 4. exercicie; 8. 5.; 12. 6.

MS TRÁVNÍK (představený Josef Lorenzo Šebestík)

Další setkání našeho sdružení proběhne 14. března 2004.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Dne 14. 2. 2004 proběhla rekolekce v kapli sv. Zdislavy v kostele sv. Jiljí od 9:00 do 11:00. (ranní chvály, zpívaná mše – promluva P. Josef Slámečka, půlhodinový výstav Nejsvětější svátosti). Dne 25. 3. 2004 při mši sv. v 18:30 v kostele sv. Jiljí složí časné sliby Karel Vincenc Holubec a Petr Bernard Hadraba.

Zveme Vás též na setkání, která se konají v klášteře u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:00 modlitbou růžence, pokračuje v 18:30 mší svatou, 19:15 nešporami; ~19:30 setkání v hovorně nebo zimmním chóru, kde proběhne přednáška na dané téma.

Nejbližší termín setkání je čtvrtek 25. 3. 2004; další setkání proběhne 26. 4. 2004 – oblačka sr. J. Černovské v kostele sv. Jiljí po nešporách (19:30). Podrobnosti a další termíny na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Prosíme o modlitbu za sestru Annu Magdalenu Vrzákovou, která zemřela 11. 2. 2004 v LDN nemocnice v Motole, kde prožila poslední roky svého života.

Naše sdružení se sejde v sobotu 6. března. Začínáme v kapli sv. Zdislavy Chválymi v 8.30, v 9 hodin mše sv. a pokračujeme ve velké hovorně kláštera sv. Jiljí.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Dagmar Ester Kopecká)

Pravidelná setkání: 11. 3. (o. Martin), **25. 3. volby rady a představeného sdružení**, 8. 4. Zelený čtvrtek na Zličově (příhlášky na toto setkání do 1. 4. 2004)

Setkání se konají v klášteře sv. Jiljí; program: 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše svatá, 19:15 nešpory, 19:30 setkání v kapli sv. Zdislavy nebo v hovorně

Ctnosti člověk nedosáhne jinak než poznáním sebe a mne. Toto poznání lze nejdokonalěji získat v čase pokušení, protože v těch chvílích člověk poznává své nebytí. Nemůže se totiž sám toho trápení a obtěžování zbavit, i když jim chce utéct. A ve své vůli může lépe poznávat mne. Jakmile totiž jeho vůle posílena mou dobrotivostí zjistí, že pokušení je dopuštěno z mé vůle, nedovolí člověku pokušitelské myšlenky. Zlý duch je totiž slabý a sám o sobě nemůže nic. Má jen tu moc, kterou mu umožním. A tuto moc mu neumožňuji z nenávisťi, nýbrž z lásky, abyste nad ním mohli zvítězit a abyste dosáhli dokonalého poznání mne i vás samotných. Tak může být ctnost podrobena zkoušce: lze ji totiž dokázat jedině tak, že zvítězí nad svým opakem.

(sv. Kateřina Sienská, Dialog 43)

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA**knihkupectví a galerie**

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblastí křesťanství, judaica,
pravoslaví.
knihy z oblastí historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Úloha církevních řádů při pobělohorské rekatolizaci

sestavila Ivana Čornejová
Sborník příspěvků z pracovního semináře konaného ve Vranově u Brna ve dnech 4.-5. 6. 2003.

Scriptorium, brož., 391 str., 175 Kč

Pavel Ambros: Teologicky milovat církev

Vybrané statě z pastorální teologie.

Refugium, váz., 459 str., 380 Kč

Colomba Stewart OSB: Modlitba a komunita. Benediktinská tradice.

Předkládaná publikace pojednává o spiritualitě benediktinské mnišské tradice.

KN, brož., 150 str., 149 Kč

Jan Kotas, Martina Špinková: Od adventu do adventu

Křesťanské putování rokem.

Doron, váz., 63 str., 125 Kč

Co dává nejvyšší a nejopravdovější připravenost k přijetí milostivého Ducha svatého a co jej přímo a vznešeně uvádí dovnitř, je pravá odloučenost a uprázdněnost a niternost a jednoduchost. A co je pravá odloučenost? Pravá odloučenost je, že se člověk odvrátí a odloučí od všeho, co není čistě a pouze Bůh; dále, že světlem svého rozmyslu prohlíží všechny své skutky, slova i myšlenky chápavou myslí, zda tu snad v základě neleží něco, co není jen a pouze Bůh, a zda ve všech věcech, ve všem svém konání, míní pouze Boha; a zjistí-li, že je tu něco jiného než Bůh, tak to oddělí a vyloučí. A to nenáleží jen vznešenému vnitřnímu člověku, nýbrž každému dobrému člověku. Neboť je mnoho dobrých lidí, kteří konají plno obtížných a dobrých cvičení, a přitom o niternosti nevědí zhora nic, a přece se všichni musí mít na pozoru před tím, co by je mohlo odvést od Boha, aby to pak opustili a honem se toho zbavili.

(Jan Tauler, Propast k propasti volá, V 23)

NEKROLOGIUM

7. března 1964

zemřel na Moravci **P. Emanuel Lesák**, generální kazatel. Narodil se 12. dubna 1881 v Herticích ve Slezsku, sliby složil 7. října 1900 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 24. července 1907 ve Vídni. Působil v Praze jako kaplan a katecheta. Dlouhá léta se úspěšně věnoval lidovým misím. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl převezen do Charitního domova na Moravci. Pohřben je na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

12. března 1929

zemřel v nemocnici v Uherském Hradišti **P. Inocenc Procházka**. Narodil se 7. března 1866 v Německém Brodě, studoval v diecézním semináři v Hradci Králové a byl vysvěcen na kněze 15. července 1888. Jako kaplan v Hořičkách u České Skalice s dovolením biskupa vstoupil do řádu, kde složil sliby 19. listopadu 1890. Působil jako submagistr noviců v Olomouci a pak dlouhá léta jako katecheta v Řepčíně. Kratší dobu působil v Uherském Brodě, Frýsachu a Znojmě. Byl chatrného zdraví, ale rád každému pomohl. Často zastupoval nemocné faráře. Svoje přednášky, které míval pro novice, vydal knižně po názvem O řeholním životě. Pohřben je v Uherském Brodě. Ať odpočívá v pokoji.

12. března 1969

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Martin Slabý**. Narodil se 5. listopadu 1902 v Ludkovicích na Moravě, sliby složil 16. ledna 1927 v Olomouci. Sloužil Bohu v klášterech v Olomouci, Plzni, Římě na Angeliku a u sv. Sabiny a nakonec v Uherském Brodě. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání v Praze. Pohřben je v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

26. března 1909

zemřel v Praze **P. Teofil Hrozek**. Narodil se 22. června 1849 v Citově na Moravě, profes složil 7. listopadu 1870 v Olomouci, na kněze byl ordinován 25. července 1874 ve Štýrském Hradci. Působil jako kazatel v Košicích, Praze, Olomouci, Uherském Brodě a Litoměřicích. Pohřben je v řádovém hrobě v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

31. března 1919

zemřel v Olomouci **P. Lect. Reginald Volek**. Narodil se 14. března 1887 v Praze, sliby složil 24. září 1905 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 10. srpna 1910 v Düsseldorfu, kde v té době studoval. Po návratu do vlasti vyučoval na provinčním studiu v Olomouci filosofii. V roce 1918 byl jmenován novicmistrem. Byl to člověk na vysoké úrovni duchovní i intelektuální. Pohřben je v řádové hrobce v Olomouci. Ať odpočívá v pokoji.

ZE SVĚTA

Liturgická komise Řádu kazatelů

Santa Sabina: 27. – 30. listopadu se sešla Mezinárodní liturgická komise Řádu (CLIOP).

Komise se mimo jiné zabývala přípravou Dodatku k Liturgii hodin z r. 1982 a Misálu a Lekcionáři z r. 1985; analýzou odpovědí na dotazník o liturgickém životě, jež byl rozeslán mniškám (na nějž dosud odpovědělo 200 z 240 komunit); připravovanou knihou požehnání a Propriem Řádu.

Migrace v Evropě

Německo: V listopadu 2003 zorganizovali němečtí dominikáni a Katolická akademie v Berlíně mezinárodní sympóziu zabývající se problematikou evropské migrační politiky.

Cena budoucnosti bez nukleárních zbraní byla udělena třem dominikánským sestrám

Německo: Od roku 1998 jsou jednotlivci, skupiny či komunity, které se úspěšně podílely na ukončení éry „atomového věku“ každoročně odměňovány Cenou budoucnosti bez nukleárních zbraní. Tuto cenu provází peněžitá odměna ve výši 30 000 Euro. Letos byla tato cena udělena třem dominikánským sestrám z USA, které v rámci aktu občanské neposlušnosti zaměřeného proti možnému použití zbraní hromadného ničení nedovoleně narušili prostor raketové základny v Coloradu, za což byly 24. června 2003 odsouzeny: sestra Ardeth Platte k 41 měsícům vězení; sestra Carol Gilbert k 33 a sestra Jackie Hudson ke 30 měsícům vězení.

Věčné sliby v norfolkské věznici

USA: 5. října složilo 9 členů laického sdružení sv. Dominika v norfolkské věznici věčné sliby. „My to nazýváme zázrakem, protože nikdo z nás – dokonce ani kdybychom o to usilovali společně – by nemohl dosáhnout toho, aby se to stalo. Kdo mohl vědět, že poprava jednoho vězně v Texasu bude mít takový vliv na naši formaci? Ano, je to náš příběh odmítnutí – vykoupení – zápasu a bolesti. Ale je to také příběh radosti – lásky – oddanosti a podpory.“

Sdružení, které je součástí Komunity z Bethanie, tvoří vězni, dobrovolníci a vězeňský kaplan. Jeho členové vyvíjí různé aktivity: skládají básně, vlastní hudbu, vyrábí květiny – jsou sponzory RCIA, Cursilla a podporují potřebnou rodinu v Keni; modlí se a studují.

„Každá spiritualita se realizuje v praxi. Dominikánskou spiritualitou je kázání kombinované s chudobou – spojuje dávnou tradici s pohledem na nové možnosti – je spjatá s důvěrou v Boha – se studiem jakožto základním prostředkem evangelizace – hledáním pravdy skrze kontemplaci. Kontemplace není nalezením Boha skrze světská cvičení, ale objevením Boha, který na nás čeká i na těch nejbezradnějších místech – abychom prohlédli v temnotě – a dívali se se soucitem.“, říká mnoholetá dobrovolnice MCI v Norfolku, Joan Rishad, která spolu s 8 dalšími laiky složila věčné sliby, a dodává: „Musíte být pro všechny slovem naděje.“ naléhal na nás bratr Timothy Radcliffe (bývalý magistr Řádu) během své návštěvy Norfolku v červnu 2001. Tak jím tedy budme!“

Dominikáni z USA navštívili Dominikánskou rodinu v Iráku

Irák: Dvě sestry a dva bratři dominikáni vycestovali o vánocích do Iráku, aby tamním obyvatelům, zvláště pak členům dominikánské rodiny, již tam vykonávají svou službu, předali poselství míru a solidarity.

Obě sestry (Beth Murphy a Roberta A. Popara), které Irák navštívily již dříve, zůstaly u Sester dominikánek sv. Kateřiny Sienské v Mosulu a v jejich doprovodu pak – za společných modliteb ve společné službě – cestovaly napříč celou zemí a snažily se objevit způsob, jak by dominikáni z USA mohli co nejučinněji pomoci lidem právě se zotavujícím z války.

Bratři (Jim Barnett a Richard Woods) se v jordánském Ammanu setkali s dominikány, kteří zde řídí Centrum pro křesťansko-muslimský dialog. 3. ledna se spolu s jedním mladým Iráčanem, právě vysvěceným dominikánským bratrem, zúčastnili Slavnosti solidarity. „Nejde o politický výlet, jako spíše o cestu solidarity, již chceme osobně vyjádřit svůj zármutek nad tím, co se stalo, a z níž se chceme dovědět, jak mohou dominikáni z USA podpořit irácký lid v jeho zápase a vyjádřit svůj zájem a odhodlání jej v budoucnu doprovázet.

Bližší zprávy naleznete na www.dominicanfastforpeace.org/reports.html nebo v Dominican Life Magazine <http://www.domlife.org/index.html>.

Osmý seminář o ekumenické formaci pro italské seminaristy

Řecko: 29. 6. – 7. 7. proběhl v dominikánském středisku Damaris v Megaře teologický seminář, kterého se zúčastnili profesori a seminaristé italských teologických institutů a jehož ústředním tématem byla otázka: „*Může nás Duch svatý učinit jedním tělem?*“ a „*Působení Ducha svatého při slavení svaté liturgie.*“ Tohoto ekumenického semináře, který se konal v tradičně ortodoxní zemi se aktivně zúčastnili i představitelé Ortodoxní církve.

Dominikánská komunita a Ekumenický institut sv. Mikuláše v Bari

Řecko: 24. října loňského roku uspořádala dominikánská komunita v Aténách slavnostní akademické setkání u příležitosti představení *Editio Princeps* Teologické sumy sv. Tomáše Akvinského. Toto právě vydávané dílo bylo přeloženo do řečtiny ve 14. stol.

Výstava o sv. Vincenci Ferrerském

Španělsko: 31. října byla ve Valencii zahájena výstava věnovaná dominikánskému světcovi Vincentu Ferrerovi (Valencie 1350 – Vannes 1419). 6. listopadu byla v tomtéž městě také představena kniha *San Vincente Ferrer, la palabra escrita* zabývající se jeho životopisy a historiografií. Kniha je ceněna zvláště pro přehled současných prací o tomto světcovi, který uspořádalo Středisko studií sv. Vincenta Ferrera ve Valencii.

Setkání dominikánských formačních týmů

Řím: 22. – 23. listopadu se v mateřském domě sester z Kongregace sv. Kateřiny Sienské konalo již sedmé výroční zasedání dominikánských formačních týmů, jehož se zúčastnily sestry z různých kongregací a bratři tří italských provincií. Setkání předsedal bratr Gabriel Nissim OP ze Strasburgu a jeho ústředním tématem bylo: *Média, dominikánské kázání a formace*. Příští setkání by se mělo uskutečnit 21. – 22. listopadu 2004.

Poselství papeže Jana Pavla II. k postní době 2004

Drazí bratři a sestry!

1. Působivým obřadem sypaní popela začíná posvátná postní doba, kdy liturgie obnovuje svůj požadavek na věřící, aby se radikálně obrátili a důvěřovali Božímu milosrdenství.

Téma tohoto roku – „*Kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá*“ (Mt 18, 5) – je příležitostí zamyslet se nad situací dětí, které Ježíš k sobě stále volá a které dává za příklad těm, kdo se chtějí stát jeho učedníky. Ježíšova slova jsou vybidnutím k tomu, abychom zjistili, jak se zachází s dětmi v našich rodinách, v občanské společnosti i v církvi. Jsou též podnětem ke znovuobnovení prostoty a důvěry, o které má věřící usilovat, a k napodobování Božího Syna, který sdílel úděl malých a chudých. Svátá Klára z Assisi velmi ráda opakovala, že Ježíš „byl položen do jeslí, žil na zemi jako chudý a nahý zůstal viset na kříži.“ (*Závěť, Františkánské prameny č. 2841*)

Ježíš miloval děti a velmi si cenil jejich „prostoty a radosti ze života, jejich spontaneity a jejich víry, která nikdy neustávala v úžasu.“ (*Anděl Páně 18. 12. 1994*) Chce proto, aby jim společenství otevřelo svou náruč i srdce jako jemu samému: „*Kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá.*“ K dětem Ježíš připojuje „ty nejmenší bratry“, totiž ubohé, potřebné, hladové a žiznivé, cizince, nahé, nemocné, uvězněné. Přijmout je a milovat, nebo naopak s nimi jednat lhostejně a odmítavě znamená chovat se tak i k Ježíši, protože on je v nich zvláště přítomen.

2. Evangelium vypráví o Ježíšově dětství v chudém nazaretském domě, kde byl podřízen rodičům, „*prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.*“ (Lk 2, 52) „*Sám sebe se zřekl,*“ napsal sv. Pavel, „*vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.*“ (Flp 2, 7-8) Když jako dvanáctiletý zůstal v jeruzalémském chrámu, řekl rodičům, kteří ho s úzkostí hledali: „*Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?*“ (Lk 2, 49) Celá jeho existence se vyznačovala důvěřivým a synovským podřízením se nebeskému Otcovi. Říkal: „*Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.*“ (Jan 4, 34)

V letech svého veřejného působení opakoval vícekrát, že pouze ti, kdo se stanou jako děti, vstoupí do nebeského království (srov. Mt 18, 3; Mk 10, 15; Lk 18,17; Jan 3, 3) V jeho slovech se dítě stává výmluvným obrazem učedníka povolání následovat s dětskou učenlivostí božského Učitele: „*Kdo se tedy*

poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“ (Mt 18, 4)

„Stát se“ malými a „přijímat“ malé, to jsou dva aspekty jednoho učení, které Pán znovu předkládá svým učedníkům v tomto našem čase. Jen ten, kdo se stane „malým“, je schopen s láskou přijmout ty „nejmenší“ bratry.

3. Je mnoho věřících, kteří se snaží následovat věrně toto Pánovo učení. Chtěl bych zmínit rodiče, kteří neváhají vzít na sebe břemeno početné rodiny; matky a otce, kteří nepovažují za prioritní hledání profesního úspěchu a kariéry, ale jejichž hlavní starostí je předat dětem ty lidské a náboženské hodnoty, které dávají smysl lidské existenci.

Vděčně a s obdivem myslím na ty, kteří na sebe berou zodpovědnost za formaci dětí, jež se nacházejí v těžkých situacích, a kteří ulehčují utrpení dětí a jejich rodin, způsobené střety a násilím, nedostatkem chleba a vody, nucenou emigrací a mnoha formami nespravedlnosti, které ve světě existují.

Je třeba si ale také vedle této štědrosti všimnout egoismu těch, kdo děti „nepřijímají“. Existují děti hluboce zraněné násilím dospělých, jako jsou sexuální zneužívání, nucení k prostituci, zapojení do dealerství a užívání drog; děti nucené pracovat nebo naverbované do armády; nevinné děti navždy poznamenané rozpadem rodiny; děti padlé za obět obchodu s orgány a s lidmi. Co mám pak říci o tragédii AIDS, která má zničující následky pro celou Afriku? Hovoří se dnes již o milionech osob postižených touto chorobou, z nichž mnoho jich je nakaženo už od narození. Lidstvo nemůže zavírat oči před tak znepokojivým dramatem!

4. Jakého zla se dopustily tyto děti, že si zasloužily takové utrpení? Z lidského hlediska není snadné na tuto otázku odpovědět, naopak, je to snad i nemožné. Jen víra nám pomáhá proniknout do tak hluboké propasti bolesti. Ježíš, když byl „*poslušný až k smrti, a to smrti na kříži*“, vzal na sebe i lidské utrpení a ozářil je světlem vzkříšení. Svou smrtí navždy přemohl smrt.

V postní době se připravujeme znovu prožívat velikonoční tajemství, které osvětluje naději celé naší existence až do jejich nejsložitějších a nejbolestivějších stránek. Svátý týden nám předloží toto tajemství spásy skrze působivé obřady velikonočního tridua.

Drazí bratři a sestry, začněme své postní putování s důvěrou, posilování intenzivnější modlitbou, pokáním a pozorností k potřebným. Kéž je postní doba zvláště užitečnou příležitostí věnovat větší péči dětem ve vlastním rodinném a společenském prostředí. Děti jsou budoucností lidstva.

5. Obracíme se s prostotou, typickou pro děti, k Bohu a oslovujeme ho v modlitbě Otčenáš tak, jak nás naučil Ježíš: „*Abba*“, Otče.

Otče náš! Opakujme v postní době tuto modlitbu často, opakujme ji s vnitřním zápalem. Když budeme Boha nazývat svým Otcem, zjistíme, že jsme jeho dětmi a že se cítíme všichni navzájem jako bratři a sestry. Bude nám potom snazší otevřít srdce maličkým, jak nás nabádá Ježíš: „*Kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá.*“ S tímto přáním vyprošuji každému na přímluvu Marie, Matky Božího Slova, které se stalo člověkem, a Matky celého lidstva, Boží požehnání.

Ve Vatikánu 8. prosince 2003

Jan Pavel II.

Ježíši, náš božský Vykupiteli,

Ježíši, jenž jsi na svět přišel, abys hledal a spasil, co zahynulo,

Ježíši, jenž svým učením a příkladem do nebe pravou cestu ukazuješ,

Ježíši, jenž všechny lidi nekonečnou láskou miluješ,

Ježíši, jenž nechceš smrt hříšníka, nýbrž aby se obrátil a žil,

Ježíši, milosrdný Samaritáne, jenž na duši zraněné uzdravuješ,

Ježíši, dobrý Pastýři, který ztracené ovce hledáš,

Ježíši, jenž jsi nad nekajícími obyvateli Jeruzaléma slzy proléval,

Ježíši, jenž jsi nekajícím hříšníkům věčnou smrtí hrozil,

Ježíši, jenž jsi kající Marii Magdaleně rozhřešení udělil,

Ježíši, jenž jsi raněnému mrtvici zdraví duše i těla navrátil,

Ježíši, jenž jsi kajícího Zachea a celý jeho dům spasil,

Ježíši, jenž jsi svým pohledem Petra ke kajícím slzám pohnul,

Ježíši, jenž ses na kříži za své nepřátele modlil,

Ježíši, jenž jsi kajícímu lotru ráj přislíbil,

Ježíši, jenž jsi byl pro naše nepravosti raněn,

Ježíši, jenž jsi byl pro naše hříchy ukřižován,

Ježíši, oběti slitování za naše viny,

Ježíši, ustanoviteli svátosti smíření,

Ježíši, dárce pokoje,

Ježíši, náš věčný prostředníku,

Ježíši, náš spravedlivý Soudce,

SMILUJ SE NAD NÁMI.

(z postních litanii)

DOMINIKÁNŠTÍ LAICI

Dominik Maria Abbrescia OP

(pokračování)

III. AUTONOMIE BRATRSTEV

SAMOSPRÁVA A POMĚRNÁ AUTONOMIE

II. vatikánský koncil uznává spravedlivě laikům jistou autonomii (LG č. 31 a 37; PO č. 9): mají právo na autonomii chápanou jako spravedlivou svobodu (LG č. 37), samozřejmě ne naprostou; autonomie není úplná, ale částečná a podmíněná, a jak se vyjadřuje koncil, dává široký prostor k svobodě (PO č. 9). Konkrétně autonomie spočívá ve svobodné činnosti (PO č. 9) a v možnosti volit způsoby služby (PO č. 9), avšak zůstává podmínkou duch poslušnosti k pastýřům a učitelům v církvi (LG č. 37).

Prakticky laici mají svobodu vypracovat si program a mít vlastní iniciativy (LG č. 37) stále v rámci ducha řehole, kterou se slibem zavázali zachovávat. Koncil je velmi jasný:

Laici, kteří byli povoláni vstoupit do některého z církevně schválených sdružení nebo společností, se mají také snažit, aby si spolehlivě osvojili osobitý ráz duchovního života, který je těmto sdružením a společností vlastní (AA č. 4).

Koncil dále vyzývá k zachovávání pravidel vlastního institutu, která jsou zárukou jistoty a autentičnosti (AA č. 25). Autonomie nakonec znamená rovnováhu ve svobodě a ve výběru, při které se vyhýbáme dvěma krajnostem: žít a pracovat odděleně od řádu, žít a pracovat příliš připoutání k řádu.

ZODPOVĚDNÝ ZA BRATRSTVO: RADA

Jako sekulární dominikánská komunita je sdružení závislé na magistru řádu, který je znamením společenství a jednoty, avšak v normálním životě se řídí a rozhoduje samo svobodně.

Jako v každé jiné komunitě dospělých má zodpovědnost rada zákonitě zvolená, která tedy zastupuje všechny nebo většinu.

Rada je skupina, která zjišťuje, promýšlí, vykládá, srovnává a pokouší se řešit všechny problémy komunity. Má tak v rukou osud sdružení.

Dobrý chod, rozvoj, cesta sdružení závisí na radě, která má být účinná, dynamická, otevřená a tvůrčí:

Účinná: stále bdělá a pozorná, stále pohotová čelit problémům komunity všeho druhu.

Dynamická: stále v činnosti, avšak rozvážně. Neupadá do předem připravených schematismů, překonává je; „stále“, ale varuje se dvou krajností: rady příliš časté unavují, rady, které se konají zřídka ztrácejí důraznost.

Otevřená: stále naslouchá komunitě a stále má na zřeteli požadavky její i požadavky jednotlivců, a to s jemností a s rozvážností. Je tedy otevřená pro naslouchání, a je otevřená také upřímnému a poctivému společenství.

Účinná rada má vždy srdce otevřené pro svět a pro církev. Je citlivá k významným časům, bdělá a pohotová k připomínkám a k výzvám univerzální i místní církve, a na všem dává účast komunitě s vírou, s věrností a s nadšením.

Tvůrčí: stanovy a direktář mají úkol uspořádat život sdružení, inspirovat jeho všeobecné zaměření, avšak nemají a neposkytují konkrétní programy: to je úkolem rady.

Autentická rada se snaží vyhnout se jednotvárnosti života a programu v komunitě. Když se rok po roce opakují, vyvolá to nakonec únavu. Autentická rada je intuitivní a tvořivá ve svých návrzích, protože to znamená udržovat zájem všech.

ÚČINNÝ VŮDCE: PŘEDSTAVENÝ

Program a iniciativy rady řídí představený, který je přímo zodpovědný za dominikánskou sekulární komunitu před komunitou samou i před představenými řádu.

Představený je *člověk podle evangelia* pro evangelní lidi podle plánu svatého Dominika: komunita se poznává v něm a vidí v něm možnost realizovat se jako dominikánská sekulární komunita.

Představený je proto pravým člověkem podle evangelia, ale také pravým *vůdcem*, schopným opravdu oživit komunitu evangelních lidí, sledovat pozorně její trvalou formaci. Je citlivý k problémům všech i k problémům každého jednotlivce. Je pokud možno dobře připraven na tři prvky prorockého poselství svatého Dominika. Připravuje, vede, oživuje shromáždění komunity.

Proto má co možná nejlépe znát pohnutky, které udržují jeho sekulární dominikánskou komunitu v jednotě a v činnosti. K těmto pohnutkám patří, že je dominikánská, že žije a pracuje jak dominikánská, ale přitom zároveň jako světská.

Aby představený opravdu vedl, musí se uvědoměle dívat na svou komunitu. Musí znát od základů hodnoty sekulární dominikánské komunity, ale také si musí být vědom případných reakcí členů komunity. Jestliže představený nevychází z kulturního základu, jak bude moci umět oživit komunitu?

Má proto ztotožňovat vlastní osobní volby s volbami komunity, protože kdyby se s nimi neztotožňoval, nakonec by komunitu vedl směrem, který by nebyl autentický, a zfalšoval by ducha komunity. Členové by pak nepoznávali pravdu a nebyli by schopni jednat. Aby představený dosáhl křesťanských a dominikánských cílů, má podporovat výměnu názorů mezi členy komunity tak, aby se stejné ideály a stejná skutečnost, která je na programu, staly zkušeností všech i každého jednotlivce. Tak se vyhne napětím, nedorozuměním, nespokojenosti a vnitřním konfliktům.

Úkolem představeného tedy je podporovat účast všech i každého, překládat a činit zajímavými cíle, kterých je třeba dosáhnout, pomáhat těm, kteří kráčeji příliš pomalu, ale také brzdit ty, kteří kráčeji příliš rychle tak, aby růst komunity byl současný a postupný.

Představený je *formálním vůdcem* komunity, ale má věnovat pozornost i případným jiným vůdcům v komunitě: jde o jednoho nebo o více lidí, kteří se vyznačují v komunitě svou připraveností anebo svou zkušeností, avšak nemají úřední pověření. Mohou být znamenitými spolupracovníky: spolupracovníky, avšak představeného nahrazovat nemohou. Představený je prosí o jejich spolupráci, avšak ne více. Jinak by tu mohlo být nebezpečí, že bude ohrožena jednotná cesta komunity: jednotu komunitě dává představený.

ZÁSTUPCE ŘÁDU: ASISTENT

Je to dominikánský kněz (ale může to být také řeholní sestra dominikánka nebo jiní podle pokynů řehole), který sleduje duchovně komunitu jako zástupce řádu, jemuž se zodpovídá.

Jeho poslání je zcela duchovní a doktrinální: je srdcem sdružení.

Mezi jeho hlavní úkoly patří: kráčet spolu s komunitou, poskytovat duchovní

asistenci, předávat laikům myšlenku církve a řádu, poučovat je, aby se jejich duchovní život vyvíjel v pravdě a v pravověrnosti.

Asistent je členem sekulární komunity, ale nemá moc rozhodovat v oboru organizačním. To náleží radě, ke které i on patří: v radě dává k dispozici bratřím a sestrám svou zkušenost doktrinální a pastorační; bdí, aby všechno probíhalo v pravdě a v lásce v souladu s evangeliem, s církví, s řádem. Je proto pro radu a celé bratrstvo *otcem, bratrem, učitelem, svědkem*.

Přes jistá právní omezení má asistent privilegovaný úkol v dominikánské sekulární komunitě, protože v oboru doktrinálním a pastoračním, v oboru morálním a duchovním, je základem a nosnou strukturou, která zaručuje, podporuje a oživuje věrnost a odpovídání na povolání dominikánských sekulárních bratří a sester: je *otcem*, ale není paternalistický; je *bratrem*, ale nemá právo na prvorozenectví a na to, by mu bratři a sestry sloužili; je *učitelem*, který je stále přístupný.

FORMÁTOR

Je pověřen přijímat, poznávat, sledovat, vychovávat nové kandidáty komunity: to je úkol velmi choulostivý a velmi důležitý po stránce lidské i duchovní. Formátor se má považovat za nástroj Ducha k výchově jiných, a skutečně jím je. Jeho postavení vyžaduje, aby to byl člověk dobře připravený kulturně i duchovně, aby měl zdravou lidskou a duchovní vyrovnanost, byl svědomitý a měl vědomí zodpovědnosti, byl věrohodný a byl svědkem toho, co předává kandidátům, svou důsledností a radostností. Ať tedy u něho není autoritářství, ale ať má osobnost a sdílnost schopné vyvolávat dialog a důvěru, ať umí přimět k hovoru a ať umí vyslechnout.

Konkrétně mezi zvláštní úkoly formátora patří: uvést kandidáty do teologie laikátu, aby si uvědomili, že jsou laiky; uvést je do teologie o laikátu dominikánském, aby si byli vědomi, že jsou dominikány v církvi a odpovídali na své povolání; uvést je do ducha (smýšlení), do spirituality, do charismatu (poslání) řádu v církvi; vysvětlovat a společně s nimi prorozjímat řeholi a jiné zákonodárné dokumenty o dominikánském laikátu.

Jde hlavně o uvedení kandidátů do dominikánského života. Po této stránce je užitečné mít na zřeteli, jak se dvě období, nazývaná postulát a noviciát, hluboce liší a vyžadují různou pozornost.

pokračování příště; přeložila S. M. Zdislava Černá OP

PAŠIJE ZASE Z JINÉ STRANY

(Legát) Marcellus viděl pootevřenými dveřmi do setníkového pokoje a spatřil, jak Paulus hltavě pije z velkého poháru. Přikázal mu přísně:

„Být na tvém místě, Paule, už bych s tím pitím přestal! Máš toho v sobě až dost!“

„A já na tvém místě,“ opáčil s otevřeností pijana Paulus, „bych se napil, kolik bych vydržel!“ Dvěma nejistými kroky přistoupil k němu co nejbliže. Pohleděl na něj tvrdě:

„Dnes půjdeš ukřižovat člověka! Jistě jsi to nikdy ani neviděl!“

„Neviděl!“ Marcellus potřásl hlavou. „Ani nevím, jak se to dělá! Musíš mě poučit!“

Paulus se ovládl natolik, že došel znovu ke stolku, na němž ležel groteskní vak z kozí kůže plný vína. Znovu z něho naplnil velký pohár, až přetékal, a podal svému veliteli. Řekl chraplavě:

„Ukážu ti to, až tam budeme. Vypij to! Do dna! Nemůžeš-li, přinuť se! To, co máme před sebou, není práce pro střízlivého člověka!“

Marcellus vzal bez protestu pohár a pil. Paulus pokračoval:

„Není to jen proto, že z křižování se člověku dělá špatně od žaludku. Je tu něco víc: Ten muž není obyčejný člověk! Nejradaši bych s tím nechtěl nic mít!“

„Bojíš se, že tě bude chodit strašit?“ Marcellus se zastavil vpůli poháru a řekl to s nepodařeným posměškem.

„Jen počkej, až sám uvidíš!“ chraplavě odpověděl Paulus a výstražně přitom pohnul hlavou. „Svědkové říkají, že si v chrámě počínal, jako by ten chrám byl jeho osobním vlastnictvím... Neznělo to tak hloupě, jak si snad, pane, myslíš!“

I v sídle staříka Annáše, to jsem viděl sám, se choval, jako by to kněžské sídlo patřilo jemu. A na soudu u Kaifáše byl vlastně odsouzen každý – jenom ne Ježíš! Na soudu ve vládním domě si on jediný z celého davu zachoval klidnou mysl! Něco z jeho osoby cítíš! Vycítil to i Pilát. Jeden ze svědků vypovídal, že se Ježíš vyhlásil za krále. Pilát se k němu naklonil a položil mu otázku: ‘Ty jsi král?’ Všimni si, pane, Pilát se nezeptal: ‘Ty ses vyhlásil za krále?’ ale ‘Ty jsi král?’ Ne, vůbec to nemyslel jako výsměch!“

„Vždyť to všechno je nesmysl, Paule! Jsou to pouhé výplody tvé vínem prosáklé fantazie!“ Marcellus přešel ke stolku a nalil si další pohár. Vydal rozkaz:

„Dej nastoupit četu!“ Dopřál si další doušek. Vzpomněl si:

„Jak ten Galilejský odpověděl na tu Pilátovu otázku, jestli je král?“

Paulus zamumlal:

„Prohlásil, že mu patří království,“ a udělal rukou neurčité gesto směrem nahoru,

„ale ne z tohoto světa!“

„Jsi na tom hůř než jen opilý!“ namítl Marcellus znechuceně. „Ztratil jsi rozum! Raději se jdi vyspat. Omluvím tě, že jsi nemocný.“

„Ne, Marcelle, to nedělej. Nenechám tě v bryndě samotného.“ (...)

„Jdu dát nastoupit četě, setkáme se u Piláta.“

(...)

(Marcellův otrok) Demetrius již nedoufal, že přijde včas, aby se stal svědkem začátku ukřižování... Nechtěl tam jít, a přece šel. Šel váhavě, s malou duší a s takovou sklíčeností, jaká na něho nedolehla ode dne jeho zotročení...

Dnes měl opět dojem, že svět vlastně vůbec není uzpůsoben pro život ušlechtilých lidí. Každé lidské zřízení spočívá na lži. Soudy jsou prolhané. Spravedlnosti se nedovoláš. Všichni, kdo vládnou, jak ti velcí nahoře, tak ti menší dole, se dají podplatit. Dokonce i chrámy jsou plné klamu. Můžeš sepsat seznam všech lidských institucí, k nimž je lidu přikazována úcta a oddanost. V tom seznamu není jediná, jež by si od poctivého člověka nezasloužila hořké opovržení...

Ten šíleně odvážný Galilejec, tak poctivě a spravedlivě rozhořčený nad hanobením posvátného místa! Svým vášnivým projevem protestu ničeho nedosáhl. V této vyprahlé, ubité a ožebračené zemi každých devatenáct lidí ze dvaceti – nelze o tom pochybovat – v duchu tleskalo bezmezně odvaze onoho chudáka. Ale když bylo třeba se za něho postavit před soudem, tyto pošlapané, bídou zhnětené „nuly“ nechají svého Ježíše opuštěného, bez jediného přítele, stát bezbranně před představiteli zlotřilého císaře i zlotřilého chrámu.

(...)

Když se blížil k tomu opovrhovanému místu, poznal je již z dálky podle čpícího čmoudu tlejících odpadků. Potkával mnoho lidí spěšně se vracejících do města. Většinou to byli dobře oblečení, dobře vykrmení, okázale sebevědomí lidé středního věku nebo starší. Šli jednotlivě za sebou, jako by si každý přál být v té chvíli sám. Demetrius tušil, že to jsou ony osoby, na nichž leží vina za zločin dnešního dne. Trochu se mu ulehčilo při myšlence, že to nejhorší už je odbyto. Úspěšně dokonali svou neskrývanou vraždu. Nyní se bez překážek mohou opět věnovat svým bankám a bazarům. Jiní zase svému chrámu a bohoslužbám.

(...)

Demetrius se zastavil a hleděl. Na zeleném kopečku tři kříže v jedné řadě! Snad se dodatečně rozhodli současně popravit i dva z Galilejcových přátel. Bylo by možné, že by se dva z nich, šílící z krutého mučení svého vůdce, pokusili ho bránit? Sotva, neměli takovou povahu! ...

Přinutil své zdráhající se nohy k chůzi a přiblížil se ke křížům na vzdálenost menší než jedno stadium. Hrůzná scéna! Zastavil se. Dva neznámí muži sebou v bolestech trhali na svých křížích. Opuštěný muž na kříži uprostřed se držel jako nehybná socha. Hlava mu visela dopředu. Snad je již mrtev nebo přinejmenším v bezvědomí.

Demetrius tu dlouho stál a zíral na tu tragickou scénu. Hněv, jenž v něm vřel a téměř ho dusil, nyní poněkud ochladl. Opuštěný muž ztratil svůj život. Jeho odvaha a statečnost nebyla k ničemu. Chrám bude nadále šidit a vydírat chudé venkovany, kteří tam budou i nadále chodit obětovat své beránky. Herodes bude pokračovat v týrání a bičování chudých, nebudou-li se chtít zavděčit boháčům. Kaifáš bude i nadále za rouhání odsuzovat lidi, kterým bude proti mysli uctívat boha obchodníků. Pilát bude i nadále vynášet nespravedlivé rozsudky a umývat si ve stříbrné míse krví potřísněné ruce. Tento nepochopený muž zaplatil vysokou cenu za svůj krátký a bezúspěšný boj proti zlotřilosti. Aspoň však promluvil! Vykonal čin! Zítřka si možná již nikdo nevzpomene, že se pro spravedlnost odvážil všeho – i ztráty života... Jistě je však pro toho muže lepší být mrtev než žít ve světě, kde se běžně vyskytují takové zločiny! Spolu s ním se i Demetrius cítil opuštěný...

Přestal hledět na opuštěného muže. Protlačil se ze zástupu ven a velkou oklikou zamířil na opačnou stranu kopce. V malém hloučku tam leželi na zemi Marcellus, Paulus a čtyři nebo pět jiných důstojníků. Otráveně potřásali hracími kostkami v koženém pohárku a podávali si je z ruky do ruky. Demetria se zmocnila hořká nevole... Paulus mu pokynul směrem ke zmuchlanému hnědému rouchu ležícímu na zemi u paty prostředního kříže.

„Podej mi ten plášť! Prohlédnu si ho!“

„Není to špatné roucho! Utkáno doma, obarveno nahnědo v odvaru z ořechů. Ten tam už ho nebude potřebovat...“

Marcellus navrhl: „Má-li nějakou cenu, hrajme o ně!“ ...

Kostky došly k Marcellovi.

„Dvě šestky!“ zvolal. „Demetrie, postarej se o roucho!“

(...)

Těžce se postavil na nohy a zapotácel se. Demetrius ho chtěl vzít pod paži a podepřít, ale poznal, že by narazil na odpor. Jeho nevěle k němu již poněkud ochladla. Bylo mu zřejmé, že se Marcellus opil pouze proto, že by nedokázal se střizlivou myslí provést toto hanebné dílo.

Ozval se ohlušující, omračující úder hromu. Země se pod jejich nohama otrásla. Marcellus se pudově opřel rukou o prostřední kříž. Když opět získal rovnováhu,

spatřil na své ruce krev. Otřel si ji do tuniky. Z davu se vykolébal jakýsi tlust'och v drahém černém oděvu a postavil se před Marcella s nepřátelskou drzostí ve tváři:

„Pokárej ty lidi!“ křičel zlobně. „Říkají, že ta bouřka je soud nad námi!“ Zaduřel další mohutný úder hromu. Marcellus na něho zakřičel ze strachu:

„Možná mají pravdu!“

Tlust'och mu pohrozil pěstí. Zaječel:

„Je tvou povinností udržovat zde pořádek!“

„Přeješ si, abych zastavil bouři?“

„Zastav rouhání! Ti lidé zde volají, že ten Galilejec je Syn Boží!“

„Možná, že jím opravdu je!“ broukl na něj Marcellus: „Vy nic nevíte!“ Sáhł na rukojeť meče. Tlust'och se dal na ústup a stále vyhrožoval, že to oznámí prokurátorovi.

(...)

Demetrius svinul roucho a ukryl si je na hrudi pod svou tuniku. Pevně je svíral paží. Dotyk toho roucha na holém těle ho zbavil pocitu opuštěnosti...

Přišel Marcellus. Otupělý, opilý, zcela vyčerpaný. Odepjal si pás s mečem, podal ho Demetriovi a unaveně klesl na židli. Chraptivě rozkázal:

„Přines mi víno!“

Demetrius uposlechl. Zatímco jeho pán pil, klečel před ním na jednom kolenu a rozvazoval mu zaprášené sandály. Navrhl mu:

„Pane, teď by ti udělala dobře studená lázeň! Cítil by ses lépe!“

Marcellovi se jakýmsi vnitřním napětím rozšířily oči. Nevnímal starostlivost svého sluhy. Nezřetelně zamumlal:

„Byl jsi tam? Ano, vzpomínám si, přinesl jsi mi džbán vody.“

„A přinesl jsem odtamtud jeho roucho!“ dopověděl Demetrius.

Marcellus si mrzutě a neobratně přešel rukou po čele. S pokrčením ramen se snažil vzpomínku zapudit.

„Půjdeš na dnešní hostinu, pane?“

Marcellus zabručel:

„Budu muset! Nesmím se před nimi zesměšnit! My z Mínoy něco vydržíme! Nesmím dovolit těm smrtonošům, ne chtěl jsme říct oficírům, aby se vítězně chechtali, že se minojskému legátovi udělalo špatně při pohledu na lidskou krev.“

„Přesně tak, pane! Studená sprcha a masáž tě postaví na nohy! Šaty na převlečení jsou už připraveny!“

Z Marcella se vydralo:

„Výborně! Nikdy předtím nebyl velitel Mínoy tak špinavý jako dnes. Ha, co je

to?“ Přešel prsty po tmavé, vlhké skvrně na lemu svého šatu. Zamumlal: „Krev, slavná říše římská zas jednou vykonala jeden ze svých slavných činů. Zvítězila v krvavé bitvě!“ Opilá samomluva skončila v nesouvislých útržcích vět. Hlava mu klesala níž a níž až na hrud'. Demetrius mu rozepnul oděv, namočil ručník ve studené vodě a dlouho mu třel opuchlou tvář a hrdlo. Přitom ho povzbuzoval:

„Vzchop se, pane!“ Pomohl Marcellovi na nohy. „Ještě jednu bitvu vybojovat a pak se z toho všeho vyspíš!“

Marcellus se s námahou postavil na nohy a opíral se těžce oběma rukama o rameno svého sluhy, který mu svlékal jeho pošpiněný oděv. Přitom mumlal jakoby sám pro sebe:

„Jsem celý špinavý! Špinavý navenek i uvnitř! Jsem samá špína a hanebnost! Rozumíš, Demetrie? Jsem plný špíny a hanby! R-r-rozumíš, Demetrie, plný špíny a hanby!“ Demetrius se ho snažil potěšit:

„Vždyť jsi, pane, jenom splnil rozkaz!“

Marcellus znovu zúžil oči:

„Byl jsi tam?“

„Ano, pane! Smutná věc!“

„Co si o tom myslíš?“

„Hrdina! Byla to pro tebe velmi zlá chvíle!“

„Už nikdy bych neudělal něco podobného!“ znělo Marcellovo rozhodnutí.

„I kdyby mi to rozkázal nevím kdo! Byl jsi tam, když volal k svému bohu, aby nám odpustil?“

„Nebyl, stejně bych jeho řeči nerozuměl!“

„Ani já jsem nerozuměl, ale přeložili mi to! Když to volal, pohlédl přímo na mne! Ne, na ten pohled nikdy nezapomenu...“

Demetrius objal Marcella svou paží, protože se zapotácel. Bylo to poprvé, co v očích svého pána spatřil slzy!

Z knihy Lloyda C. Douglase, Roucho (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2003) vybrala T. Brichtová, O.P.

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKY KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6, ☎ 220 923
159, ✉ monialesop@volny.cz

**ŘEHOLNÍ INSTITUT
ROZJÍMAVÝCH SESTER**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**

S. M. Slavomíra Měřičková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-
online.cz

Konvent sester dominikánek

Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Komenského 4, 412 01 Lito-
měřice, ☎ 416 737 960

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Praskolesy
čp. 33, 267 54 Praskolesy
☎ 311 510 682, ☎ 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

**MODERÁTOR LAICKÝCH
SDRUŽENÍ**

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ oplibp@volny.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové, ☎ 495 513 329
✉ dominika@diecezechk.cz

**VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ
ŠKOLA**

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329 (sekretář)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

**PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ
měsíčníku OPusculum**

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (sprav. Martin Rosenbaum)

rozjímavestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva, klášter Praha (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz

Evangelium naděje svěřené církvi nového tisíciletí

„*Probud' se a utvrď zbytek, který už je na umření*“ (Zj 3, 2)

Vytvářet pravou podobu církve

Celá církev v Evropě by měla cítit, že je jí adresován příkaz a vybidnutí Pána: Polepši se, obrať se, „probud' se a utvrď zbytek, který je už na umření“ (Zj 3, 2). Je to požadavek, který se rodí z úvahy o současné době: „Těžká situace náboženské lhostejnosti tolika Evropanů, přítomnost mnohých, kteří na našem světařil ještě neznají Ježíše Krista a jeho církev a kteří ještě nejsou pokřtěni, sekularismus, který nakazuje širokou vrstvu křesťanů, kteří obvykle myslí, rozhodují se a žijí, 'jako by Kristus neexistoval', nijak nezhasí naši naději, nýbrž činí ji pokornější a schopnější svěřit se pouze Bohu. Z jeho milosrdenství dostáváme milost a úsilí o obrácení.“ (Biskupský synod – Druhé zvláštní shromáždění pro Evropu, Závěrečné prohlášení, 4)

Navzdory tomu, že se někdy, jako při evangelijní epizodě o utišení bouře (srov. Mk 4, 35-41; Lk 8, 22-25), může zdát, že Kristus spí a nechává loďku napospas rozbouřeným vlnám, od církve se v Evropě vyžaduje, aby si udržovala jistotu, že Pán je prostřednictvím daru svého Ducha stále přítomen a působí v ní a v dějinách lidstva. On ustanovil církev jako řečiště nového života, který proudí životem lidstva jako znamením naděje pro všechny, a prodlužuje tak své poslání v čase.

V kontextu, v němž je snadné podlehnout pokušení aktivismu i na pastorační úrovni, se od křesťanů v Evropě vyžaduje, aby skrze ně i nadále prozařoval zmrtvýchvstalý Kristus a aby žili v důvěrném společenství s ním. Potřebujeme komunity, které by kontemplovaly a napodobovaly Pannu Marii, obraz a vzor církve ve víře a svatosti, a uchovávaly smysl pro liturgický a vnitřní život. Především a nade vše musí chválit Pána, prosit ho, klanět se mu a naslouchat jeho slovu. Pouze tak budou moci asimilovat tajemství, žít je a být zcela zaměřené na něho jako údy jeho věrné Nevěsty.

Tváří v tvář stále se opakujícím rozdělením a střetům musí různé místní církve v Evropě, silně pro svazek s Petrovým nástupcem, usilovat o to, aby byly pravým místem a nástrojem společenství celého Božího lidu ve víře a lásce. Ať proto pěstují atmosféru bratrské lásky, žité s evangelijní radikálností ve jménu Ježíše a jeho lásky; ať rozvíjejí přátelské vztahy, komunikaci, spoluzodpovědnost, účast, misijní povědomí, pozornost a službu; ať jsou prodchnuty postojem úcty, přijetí a vzájemného bratrského napomínání (srov. Řím 12, 10; 15, 7-14), postojem služby, vzájemné podpory (srov. Gal 5, 13; 6, 2) a odpuštění (srov. Kol 3, 13) a ať si jedna druhé duchovně prospívají (srov. 1 Sol 5, 11).

Jan Pavel II., Ecclesia in Europa 26-28